

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

24. Quomodo Theophilus Imp. veniam & salutem piorum sacerdotum
precibus à Deo impetrat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

prehendens Imperatoris chlamidem: Hæc, ait,
 nullis nequaquam te post mortem sequetur.
 Imperator: sed sola comitabitur te pietas,
 ac virtutum habitus. Missam fac Ecclesiam,
 quam Christus suo redemit sanguine. Indo-
 ctus es, & ratiocinandi ignarus, neque vllum
 Ecclesiæ decretum perfectè intelligis: tantum
 imposturis & scurrilibus calumnijs famos ter-
 res. Satis sit tibi dignitatis, quod Imperator ex-
 antistites Ecclesiæ vexare noli. Ad hæc Impe-
 rator pudore suffusus, obmutuit. Pauperrimus
 autem cum esset ille Episcopus, ne obulum
 quidem ab imperatore voluit accipere: adeo
 liber erat, & solius in Deum fidei ac pietatis
 rationem habens.

*Ioannes Zonaras Annalium tom. 3. Theophilum Imper.
 veniam & salutem piorum sacerdotum precibus à
 Deo impetrat.*

CAP. XXIV.

Theodora Imperatrix instatissimè orauit
 Patriarcham, aliosq; P'orifices & monachos,
 ut communibus precibus Imperatoris & con-
 iugis sui salutem à Deo exorarent. Quod quū
 illi seruentibus animis fecissent, aiunt Deum
 preces seruatorum suorum non esse adspersatū,
 sed ignouisse Imperatori Theophilo. Celebriā-
 tur hæc, & ab eis, qui Dei humanitatem intu-
 entur, & recipiuntur & creduntur. Neque ve-
 rò quisquam eis fidem abrogarit, nisi qui pa-
 rum posse intercessionem sanctorum apud
 Deum

Deum seferit, & Dei bonitatem cum humanis erratis componere ignorat.

Albertus Cranzius lib. 4. Saxonie cap. 7. Bernardus Episcopus Halberstadenfis Othoni Imperatori volenti Episcopatum transferre resistit, & iectus ab Imperatore in vincula, magna auctoritate Imperatorem excommunicat, qui postea sententiam reueritus eum carceribus laxat.

CAP. XXV.

Otho Imperator, Henrici Aucupis filius cum pontificatū de Vallerstene in Magdeburgum illustriorem locum transferre moliretur, non putauit in sua prouincia superuenire quinquam super consensu interpellandum paulisper in ea re vir militaris alioqui circumspectissimus, lapsus, quod secularis potestas, quæ secularia sunt, administrat: & de propriis, quæ Deo iubet consecrari, sacra facilius autē diuinis vsibus permissa, extra illius ordinem. Bernardus Halberstadenfis Episcopus ordinationi regis se opponit, quod in illius parochia esset locus, quem noua uoluit rex diocesi applicare. Faciebat, augeburg regi animos, quod paterna ditione locus ad illi pertineret: Erat enim Burgauus de Magdeburg, qui regi permisit, ut eam arcem prima coniugi donaret titulo propter nuptias. Res non æquè tulit, quod auderet Episcopus sua uoluntati contraire. Captum ergo perducit iussit in Quedesburg, & reclusit in carcere.

Sedit